

Sygn. akt V Ca 799/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2014 r

Sąd Okręgowy w Rzeszowie, V Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Moskwa /spr./

Sędziowie: SSO Barbara Chłędowska

SSO Iwona Szczypiór

Protokolant: asyst. sędz. Krzysztof Kubas

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko M. K.

w przedmiocie skargi T. S. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 11 marca 2014 r, sygn..akt: V Ca 246/14

postanawia:

odrzucić skargę

UZASADNIENIE

Pismem procesowym z dnia 10.06.2014 r T. S. wniósł skargę o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 11.03.2014 r sygn..akt: V Ca 246/14.

Na uzasadnienie podał, iż domaga się wznowienia postępowania na podstawie art. 401 pkt 2 kpc tj z tego powodu, iż nie był należycie reprezentowany. Wskazał, że rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego zawarte w wyroku z dnia 11 marca 2014 r sygn..akt: V Ca 246/14 jest wynikiem braku należytej reprezentacji. Podniósł również, że nie powierzył prowadzenia sprawy adwokatowi, albowiem był przekonany, że wydanie rozstrzygnięcia w sprawie nie będzie zależeć od jego obecności. Niezależnie od powyższego podniósł zarzuty przeciwko w/w orzeczeniu Sądu Okręgowego w Rzeszowie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skargę powoda T. S. należy odrzucić, jako nieopartą na ustawowej podstawie.

W myśl art. 410 § 1 zd. 1 k.p.c. skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu, jeżeli została wniesiona po upływie przepisanego terminu, jest niedopuszczalna lub nieoparta na ustawowej podstawie.

Zgodnie zaś z art. 409 k.p.c. skarga o wznowienie postępowania powinna czynić zadość warunkom pozwu oraz zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, podstawę wznowienia i jej uzasadnienie, okoliczności stwierdzające zachowanie terminu do wniesienia skargi oraz wnioski o uchylenie lub zmianę zaskarżonego orzeczenia.

Podstawy wznowienia postępowania określone zostały w przepisach art. 401-404 kpc.

Według art 401 pkt 1 i 2 kpc można żądać wznowienia postępowania z przyczyn nieważności, jeżeli w składzie sądu uczestniczyła osoba nieuprawniona albo, jeżeli orzekł sędzia wyłączony z mocy ustawy, a strona przed uprawomocnieniem się wyroku nie mogła domagać się wyłączenia lub jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej albo nie była należycie reprezentowana bądź, jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania; nie można jednak żądać wznowienia, jeżeli przed uprawomocnieniem się wyroku niemożność działania ustała lub brak reprezentacji był podniesiony w drodze zarzutu albo strona potwierdziła dokonane czynności procesowe. Jednocześnie Sąd Okręgowy zauważa, że sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401-404 k.p.c. nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli już z samego jej uzasadnienia wynika, iż podnoszona podstawa nie zachodzi. Taka skarga jako nieoparta na ustawowej podstawie wznowienia podlega odrzuceniu (postanowienie SN z dnia 3.04.2014 r, II PZ 1/14, Lex nr 1455198).

W okolicznościach niniejszej sprawy nie można uznać, że w postępowaniu zakończonym wyrokiem Sądu Okręgowego w sprawie o sygn. akt V Ca 246/14 zachodziła powoływana przez powoda nieważność postępowania. W istocie w uzasadnieniu skargi nie zostały przytoczone żadne okoliczności uzasadniające zaistnienie nieważności w rozumieniu powołanego wyżej przepisu art. 401 kpc. Wskazać należy, że skarga o wznowienie postępowania z powodu nieważności wywołanej brakiem należytej reprezentacji (art. 401 pkt 2 k.p.c.) przysługuje tylko tej stronie, która była nienależycie reprezentowana i przez to ona sama lub jej organ lub ewentualny przedstawiciel ustawowy nie wiedzieli o toczącym się postępowaniu. Tylko bowiem takiej stronie przysługuje skarga z powodu powyższej przyczyny w terminie wskazanym w art. 407 k.p.c. i tylko do takiej strony może odnosić się sformułowanie "dowiedziała się o wyroku". W przeciwnym razie nie byłoby w ogóle możliwe obliczanie terminu przewidzianego w art. 407 § 1 k.p.c. (postanowienie SN z dnia 9.09.2011r, III UZ 21/11, Lex nr 1101338).

Mając powyższe na uwadze nie można uznać, że wskazana przez skarżącego podstawa zachodzi. W rozumieniu powołanego przepisu o braku należytej reprezentacji nie może świadczyć fakt, iż strona nie powierzyła prowadzenia sprawy profesjonalnemu pełnomocnikowi będąc przekonana o słuszności swojego żądania i tym samym braku konieczności obecności takiego pełnomocnika w procesie.

Wskazać należy, iż analiza akt wykazała ponad wszelką wątpliwość, że powód zarówno w toku postępowania przed Sądem Rejonowym, jak i postępowania apelacyjnego miał możliwość korzystania z wszystkich uprawnień przysługujących stronie w postępowaniu sądowym. Powód aktywnie działał w postępowaniu, uczestniczył w rozprawach sądowych, a także samodzielnie formułował pisma procesowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, że skarga o wznowienie podlega odrzuceniu, z powodu nieoparcia jej na ustawowej podstawie wznowienia.

Mając na względzie powyższe, Sąd postanowił jak w sentencji, na mocy art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 409 k.p.c.

Z: - odpis postanowienia doręczyć powodowi

Rz.18.07.2014 r